

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การเข้าถึง และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร" ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล จากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 ชุดเป็นหลักและใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative) เป็นส่วนเสริม โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 2 ท่าน ในเรื่องนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียน งบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียน และการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียน รวมถึงทั้งการสังเกตบรรยากาศภายในบริเวณโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร

6.1 สรุปผลการวิจัย

6.1.1 การเข้าถึงและการเป็นเจ้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลุ่ม Audio Visuals

กลุ่ม Audio Visuals เป็นกลุ่มเทคโนโลยีที่โดยมากจะมีเทคโนโลยีกลุ่มนี้ใช้งานในบ้าน หรือจะเรียกว่าเป็นกลุ่มเทคโนโลยีที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด เช่น โทรทัศน์ ก็จะสามารถเห็นได้ชัดเจนว่า 100% ของกลุ่มตัวอย่างมีเครื่องรับโทรทัศน์ใช้งานที่บ้าน ตรงจุดนี้มองได้อีกประเด็นหนึ่งคือ โทรทัศน์เป็นเทคโนโลยีที่มีความใกล้ชิดกับมนุษย์มากที่สุด ในปัจจุบันเมื่อเราสังเกตจะเห็นได้ว่า ราคาของเครื่องรับโทรทัศน์ วิทยุ วิดีโอเทป จะมีราคาถูกลง จนอยู่ในราคาที่ประชาชนโดยทั่วไปสามารถที่จะเป็นเจ้าของได้ในราคาตั้งแต่ไม่กี่พันบาทขึ้นไปจนถึงหลักหมื่นและ

หลักแสน ตามแต่ว่าขนาดและความสามารถของเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทนั้น ๆ แต่ก็มีเทคโนโลยีสารสนเทศบางชนิดในกลุ่ม Audio Visuals ที่ยังมีอัตราในการเข้าถึงน้อย เช่น โทรทัศน์แบบบอกรับสมาชิก กล้องถ่ายวิดีโอ ซึ่งในจุดนี้ขึ้นอยู่กับตัวแปรในเรื่องของราคา หรือในเรื่องของค่าใช้จ่ายในการที่จะได้มา หรือการเป็นเจ้าของนั่นเอง ในกรณี โทรทัศน์แบบบอกรับสมาชิกนั้น จะต้องมีในเรื่องของค่าใช้จ่ายรายเดือนเข้ามาเกี่ยวข้อง ค่าใช้จ่ายในจุดนี้ที่จะต้องจ่ายถึงเดือนละ 1,200 บาท ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงพอสมควร หากรายได้ของครอบครัวอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยที่ไม่สูงพอก็คงจะยากที่จะมีโทรทัศน์แบบบอกรับสมาชิกใช้งาน ทั้งหมดนี้คงพอสรุปได้ว่า ในการที่จะเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม Audio Visuals นั้นปัจจัยหลักอยู่ที่ราคาของเทคโนโลยีสารสนเทศชนิดนั้น ๆ ว่ามีราคาสูงมากน้อยเพียงใด รวมทั้งปัจจัยทางด้านรายได้ของครอบครัวด้วยว่า รายได้เฉลี่ยของครอบครัว สามารถที่จะรองรับค่าใช้จ่ายได้หรือไม่ อีกทั้งปัจจัยเรื่องรายได้ก็ส่งผลชี้ให้เห็นถึง สถานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัวนั้น ๆ ด้วย

กลุ่มเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์

กลุ่มเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศกลุ่มนี้ถือได้ว่าเป็นกลุ่มเทคโนโลยีที่กำลังเข้ามามีบทบาทต่อสังคมและความเป็นอยู่ของมนุษย์เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ กล่าวคือ ในอดีตมนุษย์เราจะใช้โทรศัพท์ในการติดต่อพูดคุยกัน หรือใช้ วิทยุและโทรทัศน์ ในการที่จะใช้เป็นสื่อเพื่อความบันเทิงภายในบ้าน แต่ปัจจุบัน เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ก้าวเข้ามามีบทบาทมากขึ้น เราสามารถใช้คอมพิวเตอร์เพื่อความบันเทิงภายในบ้าน หรือการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตผ่านคอมพิวเตอร์เพื่อ สืบค้นข้อมูล หรือเพื่อความบันเทิง รวมถึงในบางครั้งสามารถรับชมภาพยนตร์ หรือฟังเพลงผ่านคอมพิวเตอร์ก็ได้ในกลุ่มเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์นั้นซึ่งปัจจัยในเรื่องของสถานะทางเศรษฐกิจเป็นสิ่งที่สำคัญและชี้ให้เห็นได้ชัดว่าเมื่อมีความแตกต่างในเรื่องของสถานะทางเศรษฐกิจก็ทำให้เกิดสภาวะความแตกต่างในการเข้าถึงและการเป็นเจ้าของเทคโนโลยีสารสนเทศกลุ่มนี้ตามไปด้วย ราคาของเทคโนโลยีในกลุ่มนี้นั้นจัดได้ว่ามีราคาที่สูง การที่จะเข้าถึงและการเป็นเจ้าของจึงยังมีน้อย และมีความแตกต่างในการเข้าถึงและการเป็นเจ้าของระหว่างนักเรียนโรงเรียนเซนต์จอร์จ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีการเข้าถึงได้มา เพราะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ดีกว่า นักเรียนจากโรงเรียนแจงร้อย ที่มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่น้อยกว่า และสอดคล้องกับตัวเลขในเรื่องของรายได้รวมของครอบครัว และตัวเลขในเรื่องสถานะภาพทางการศึกษาของผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยเช่นกัน แต่ก็ชี้ว่าเด็กนักเรียนจากโรงเรียนแจงร้อยที่มีตัวแปรในเรื่อง

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่น้อยกว่าจะไม่มีโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยีประเภทนี้เลย เพราะในส่วนของปัจจัยทางสถานศึกษา ได้แสดงให้เห็นแล้วว่า มีการเข้าถึงได้จากการเรียนการสอน และการใช้งาน ในรายวิชาที่ได้เรียนในโรงเรียนได้

กลุ่มเทคโนโลยีโทรคมนาคม

กลุ่มเทคโนโลยีโทรคมนาคม ก็เป็นอีกหนึ่งกลุ่มเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตมนุษย์ ในยุคปัจจุบันทั้งโทรศัพท์มือถือที่ในประเทศไทยเองทุกวันนี้มีการใช้งานเพิ่มมากขึ้น เช่นโทรศัพท์พื้นฐานจากตารางที่ 25 ก็แสดงให้เห็นว่ามีตัวเลขที่ใกล้เคียงกันที่ประมาณ 90% ขึ้นไปแต่โทรศัพท์มือถือ ที่ดูเหมือนว่ามีการใช้งานมากขึ้นในสังคมปัจจุบัน แต่ตัวเลขจากตารางที่ 26 ก็ชี้ให้เห็นถึงการเข้าถึงและการเป็นเจ้าของในอัตราที่ยังมีความแตกต่างกัน ในจุดนี้ ปัจจัยในเรื่องของสภาวะทางเศรษฐกิจส่งผลโดยตรงเช่นกัน ในกรณีที่จะมีโทรศัพท์มือถือใช้งาน จำเป็นเช่นกันที่จะต้องมีการใช้จ่ายเรื่องของเงินเข้ามาเกี่ยวข้อง ค่าใช้จ่ายที่จะต้องจ่ายในแต่ละเดือน หรือแม้แต่เครื่องตอบรับโทรศัพท์อัตโนมัติและเครื่องโทรสาร ซึ่งหากว่าไม่มีความจำเป็นก็ยังคงมีความสามารถในการเป็นเจ้าของน้อย เพราะดูเหมือนว่าเทคโนโลยีทั้งสองชนิดหลังจะมีความจำเป็นในการทำธุรกิจมากกว่าใช้งานส่วนตัว แต่ทั้งหมดก็สามารถสรุปได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นเจ้าของและการเข้าถึงนั้นก็คือปัจจัยในด้านเศรษฐกิจนั่นเอง

การเข้าถึงและการเป็นเจ้าของของเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนักเรียนทั้ง 3 โรงเรียนมีเปอร์เซ็นต์ของการเป็นเจ้าของของเทคโนโลยีสารสนเทศออกมาชัดเจนมากที่สุดคือ นักเรียนโรงเรียนเซนต์จอห์น มีการเป็นเจ้าของของเทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุดทั้งในกลุ่ม Audio Visuals กลุ่มเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และกลุ่มเทคโนโลยีโทรคมนาคม ที่รองลงมาก็คือเด็กนักเรียนโรงเรียนประชานิเวศน์ อันดับสุดท้ายคือนักเรียนโรงเรียนแจรงร้อน โดยเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความแตกต่างในการเข้าถึงมากที่สุดดังเห็นได้จาก ตัวกล่องถ่ายวิดีโอจะมีผลเกี่ยวเนื่องจากราคาของเทคโนโลยีสารสนเทศ แต่บางเทคโนโลยีสารสนเทศจะมีความแตกต่างในการเป็นเจ้าของเนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศชนิดนั้นเป็นเทคโนโลยีที่มีราคาไม่แพงมากนัก และเป็นเทคโนโลยีที่ต้องมีในแทบทุกครัวเรือน เช่น เครื่องรับโทรทัศน์ วิทยุ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการเป็นเจ้าของของเทคโนโลยีนั้นขึ้นอยู่กับตัวแปรด้านเศรษฐกิจของครอบครัว และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ทั้งในเรื่องของสถานภาพทางสังคมของครอบครัว ที่อาชีพของผู้ปกครอง รายได้โดยรวม และระดับการศึกษาของครอบครัว

6.1.2 ความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ และการใช้งานได้ตามความต้องการ

กลุ่ม Audio Visuals

อย่างที่กล่าวเอาไว้ในเบื้องต้น กลุ่ม Audio Visuals เป็นกลุ่มเทคโนโลยีที่มีความใกล้ชิดกับมนุษย์มากที่สุด และเป็นกลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีใช้งานตามบ้านเรือนในอัตราที่สูงที่สุด จากทั้ง 3 กลุ่มเทคโนโลยี ดังนั้นเมื่อมีการเข้าถึงและการมีใช้งานเทคโนโลยีประเภทนี้สูงเพียงใด ตัวเลขของความสามารถในการใช้งาน และการใช้งานได้ตามความต้องการก็จะมีสูงเช่นกัน จากตารางที่ผ่านมาแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ตัวเลขในการเข้าถึง กับตัวเลขในเรื่องของความสามารถในการใช้งานในกลุ่มเทคโนโลยีกลุ่มนี้นั้น ก็จะมีอัตราเปอร์เซ็นต์ที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการใช้งานของเทคโนโลยีกลุ่มนี้ ขึ้นอยู่ที่ว่า หากมีโอกาสที่จะเข้าถึงเทคโนโลยี และมีโอกาสที่จะเป็นเจ้าของเทคโนโลยีสารสนเทศแล้ว ก็จะทำให้มีความสามารถในการใช้งานได้ดีด้วยเช่นกัน

กลุ่มเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์

ความสามารถในการใช้งาน และการใช้งานได้ตามความต้องการของ กลุ่มเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ นั้นมีความแตกต่างจาก กลุ่มแรกคือ จากตารางที่ผ่านมาในข้อ 5.2 แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าจะสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้น้อย หรือเป็นเจ้าของเทคโนโลยีในเปอร์เซ็นต์ที่น้อย แต่ความสามารถในการใช้งาน และการใช้งานได้ตามต้องการกลับมีตัวเลขที่สูงกว่า ทั้งนี้เป็นเพราะว่า เทคโนโลยีในกลุ่มคอมพิวเตอร์นี้ นักเรียนสามารถที่จะเรียนรู้การใช้งานได้จาก รายวิชาที่ได้รับ การเรียนการสอนในโรงเรียน หรือการใช้งานอินเทอร์เน็ต ทางโรงเรียนก็จะมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ต่อเชื่อมกับระบบอินเทอร์เน็ตรองรับให้นักเรียนใช้งานทั้ง 3 โรงเรียน สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารของทั้ง 3 โรงเรียนที่บอกว่า โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนในเรื่องของรายวิชาคอมพิวเตอร์และการใช้งานอินเทอร์เน็ต หรือแม้กระทั่งในการที่นักเรียนสามารถให้บริการคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตได้จากอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ ที่ในปัจจุบันนี้ให้บริการอยู่ในอัตราที่ต่ำมาก

กลุ่มเทคโนโลยีโทรคมนาคม

ความสามารถในการใช้งาน และการใช้งานเทคโนโลยีได้ตามความต้องการ ในกลุ่มเทคโนโลยีโทรคมนาคม นั้น ปัจจัยในเรื่องของการเข้าถึงและการเป็นเจ้าของจะเป็นปัจจัยหลักที่จะบ่งชี้ได้ว่าความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีประเภทนี้เป็นอย่างไร เทคโนโลยีที่ต้องใช้เงินในการที่จะเข้าถึงหรือเป็นเจ้าของ เช่น โทรศัพท์มือถือ ความสามารถจึงขึ้นอยู่กับว่า ได้มีโทรศัพท์มือถือใช้งานหรือไม่ นักเรียนของโรงเรียนเซนต์จอห์นมีเปอร์เซ็นต์ในการเข้าถึงสูงและการเป็นเจ้าของโทรศัพท์มือถือสูง ก็ส่งผลให้ความสามารถในการใช้งานสูงด้วยเช่นกัน หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ โทรศัพท์พื้นฐาน ตัวเลขก็ชี้ให้เห็นชัดเจนว่าเมื่อตัวเลขการเข้าถึงและการเป็นเจ้าของมีมาก ความสามารถในการใช้งาน และการใช้งานได้ตามความต้องการก็มีสูงตามขึ้นไป

แสดงให้เห็นได้ว่า ความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครนั้น ไม่ได้เกิดเพราะนักเรียนไม่มีความสามารถเพียงพอ แต่เป็นเพราะปัจจัยในด้านการเข้าถึง และการเป็นเจ้าของเป็นปัจจัยสำคัญนั่นเอง

สรุปได้ว่า ในเรื่องของช่องว่างระหว่างนักเรียนโรงเรียนเซนต์จอห์น โรงเรียนประจักษ์ศิลปาคม และโรงเรียนแจรงอนนั้น ซึ่งใช้เป็นตัวแทนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครนั้น มีช่องว่างในการเข้าถึงเทคโนโลยีในระดับที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดมาก โดยมีปัจจัยในเรื่องเศรษฐกิจเข้ามาเป็นตัวแปรหลักนักเรียน โรงเรียนเซนต์จอห์น สามารถเข้าถึงเทคโนโลยี ในประเภทต่าง ๆ ทั้งกลุ่ม Audio Visuals กลุ่มเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และกลุ่มเทคโนโลยีโทรคมนาคม ได้ในอัตราที่สูงในทุก ๆ เทคโนโลยี ไม่ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นจะมีราคาสูง หรือต่ำแค่ไหน แต่เมื่อเทียบกับโรงเรียนประจักษ์ศิลปาคม และโรงเรียนแจรงอนกับพบว่าการเข้าถึงนั้นมีมากในระดับเทคโนโลยีสารสนเทศที่ไม่ต้องใช้ตัวแปรด้านเศรษฐกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องมีตัวแปรในด้านเศรษฐกิจเข้ามาเกี่ยวข้องแล้วนั้นจะมีเปอร์เซ็นต์การเข้าถึงที่ลดลง จึงพบว่าการเกิดช่องว่างในการเข้าถึงของกลุ่มตัวอย่าง ๆ ชัดเจน และเมื่อมามองต่อในเรื่องของความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 โรงเรียนต่อ ก็พบว่านักเรียนโรงเรียนเซนต์จอห์นที่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้มากกว่านั้น เมื่อมีโอกาสในการเข้าถึงมากเท่าใดก็เกิดการใช้งานตามมา และเมื่อมีการใช้งานมากเท่าใดก็ส่งผลให้ความสามารถในการใช้งานมีมากขึ้นตามไปด้วย ในจุดนี้มีข้อสังเกตอย่างหนึ่งว่าเมื่อมองโดยภาพรวมของนักเรียนทั้ง 3 โรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครเห็นได้ว่า และแม้แต่

นักเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครที่เรียกได้ว่าเป็นเมืองหลวงของประเทศ ถือว่าเป็นศูนย์กลางความเจริญทุกอย่างของประเทศ มีโอกาสในการรับรู้เข้าถึงเทคโนโลยีได้อย่างรวดเร็ว นั้นยังมีการเข้าถึงและความสามารถที่แตกต่างกันอย่างมา และถ้ามองว่าเด็กมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศคงจะมีช่องว่างทางเทคโนโลยีในอัตราที่สูงกว่านี้หลายเท่าตัว ประเทศไทยกำลังพัฒนาเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมสารสนเทศ นี่คงจะเป็นตัวแปรที่สามารถชี้ให้เห็นได้ว่า รัฐบาลคงจะต้องส่งเสริมให้มีการกระจายเทคโนโลยีสารสนเทศไปยังทั่วประเทศให้มากกว่านี้

6.2 อภิปรายผลการทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานของการวิจัยที่บอกเอาไว้ว่า การเข้าถึงและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครยังมีช่องว่างของความแตกต่างในระดับของกลุ่มนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสังกัดกรมสามัญศึกษา กลุ่มนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมสามัญศึกษา และกลุ่มนักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีปัจจัยที่เป็นตัวแปรคือ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสถานทางชนชั้น

พบว่า การเข้าถึงและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ในระดับของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสังกัดกรมสามัญศึกษา นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมสามัญศึกษา และนักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร มีช่องว่างและความแตกต่างที่ชัดเจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญคือ สถานะทางครอบครัวที่มีรายได้มากกว่า นักเรียนที่ได้รับรายได้จากผู้ปกครองมากกว่า การศึกษาของบิดามารดา อาชีพ และตำแหน่งงานที่สูงกว่า ทั้งหมดนี้ส่งผลให้เกิดช่องว่างของการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างชัดเจน เมื่อการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศเกิดช่องว่างความแตกต่าง ย่อมส่งผลไปถึงความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีไปพร้อม ๆ กัน เนื่องจากเมื่อไม่ได้เป็นเจ้าของ ไม่เกิดการใช้งานย่อมมีความสามารถในการใช้งานต่ำไปด้วยเช่นกันและสอดคล้องกับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมตามที่ โรเจอร์สและชูเมคเกอร์ (Rogers and Shoemaker, 1971) นั้นได้กล่าวเอาไว้ว่า ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็วกว่า ได้รับการศึกษาในระบบโรงเรียน มากกว่า ผู้ยอมรับนวัตกรรมช้ากว่า ในจุดนี้แสดงให้เห็นจาก ตารางที่ 4 ระดับการศึกษาของผู้ปกครองของนักเรียนของทั้ง 3 โรงเรียน เห็นได้ชัดเจนว่าระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเซนต์จอห์น จะมีระดับที่การศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่าผู้ปกครองของนักเรียนอีก 2 โรงเรียน ส่งผลให้เกิดการยอมรับ

นวัตกรรมได้เร็วกว่ารวมทั้งมีการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่าซึ่งก็ได้ส่งผลทำให้นักเรียนโรงเรียนเซนต์จอห์นเกิดการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศในเปอร์เซ็นต์ที่มากกว่า เพราะผู้ปกครองมีการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่า รวมทั้งผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็วกว่า มีสถานทางสังคม สูงกว่า ผู้ยอมรับนวัตกรรมช้ากว่า ในจุดนี้ชี้ให้เห็นได้จากสถานภาพทางสังคม ที่รวมถึง สถานะภาพทางการเงิน การศึกษา ที่มีมากกว่าทำให้นักเรียนโรงเรียนเซนต์จอห์น สามารถรับนวัตกรรมได้เร็วกว่า เข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศได้เร็วกว่า มากกว่า นักเรียนโรงเรียนประจักษ์เวศน์ และนักเรียนโรงเรียนแจ่งร้อน กล่าวคือ การที่มีสถานภาพทางการเงินที่ดีกว่า ย่อมสามารถที่จะเป็นเจ้าของเทคโนโลยีได้มากกว่า และเมื่อมีความสามารถในการเป็นเจ้าของเทคโนโลยีได้มากกว่า หรือเข้าถึงเทคโนโลยีได้มากกว่า ย่อมเกิดความสามารถในการใช้งานที่ดีกว่าตามขึ้นไปด้วย และยังคงกล่าวอีกว่าผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็วกว่า มีแนวโน้มที่จะทำอะไรเป็นธุรกิจมากกว่า ผู้ยอมรับนวัตกรรมช้ากว่า ตรงจุดนี้ก็แสดงให้เห็นจาก ตารางที่ 6 ตารางแสดงอาชีพของบิดามารดา หรือผู้มีรายได้หลักของครอบครัว ที่อาชีพของบิดามารดาของนักเรียนโรงเรียนเซนต์จอห์นโดยมากจะมีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว หรือเป็นเจ้าของกิจการนั่นเอง

ตามที่ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (สารสนเทศ: 2544) ได้แบ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อความไม่เสมอภาคในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ นั้น พอจะสรุปได้เป็นกลุ่มปัจจัยหลัก 3 ประการคือ ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ ปัจจัยด้านลักษณะของประชากร และปัจจัยด้านนโยบายของภาครัฐ โดยแต่ละปัจจัยมีเครื่องมือที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความไม่เสมอภาคของการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ดังนี้

1. ปัจจัยเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ (Information Infrastructure)

ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานที่ต่างกันในแต่ละพื้นที่นั้นจะก่อให้เกิดโอกาสในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ต่างกัน ตัวชี้วัดเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ ได้แก่ โอกาสในการใช้ไฟฟ้า โอกาสในการใช้โทรศัพท์ และโอกาสโทรศัพท์มือถือ รวมทั้งการแพร่กระจายของการใช้คอมพิวเตอร์ การใช้งานอินเทอร์เน็ต และการใช้งานดาวเทียม ซึ่งในจุดนี้ชี้ให้เห็นได้ชัดจากจากการที่ผู้วิจัยได้สังเกตบรรยากาศโดยรอบของโรงเรียน ทั้ง 3 โรงเรียนมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของจุดที่ตั้งของแต่ละโรงเรียนตัวเลขเปอร์เซ็นต์ของการใช้งานโทรศัพท์มือถือ และเทคโนโลยีสารสนเทศทุก ๆ ประเภท

2. ปัจจัยเกี่ยวกับความแตกต่างของลักษณะของประชากร (Population Group)

ความแตกต่างของลักษณะของประชากรเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความไม่เสมอภาคด้านการเข้าถึงข่าวสารข้อมูลสารสนเทศผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความไม่เสมอภาคที่เกิดขึ้นในประเทศ โดยตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะของประชากรที่ใช้เป็นเครื่องชี้วัด ได้แก่ รายได้ ระดับการศึกษา ลักษณะของเชื้อชาติ และวัฒนธรรม เพศ/อายุ ถิ่นที่อยู่อาศัย โครงสร้างทางครอบครัว และพื้นฐานด้านภาษาที่ใช้ ในจุดนี้ชัดเจนว่าเมื่อมีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนแล้ว ไม่ว่าจะเป็รายได้อันต่างกััน หรือการศึกษาที่ต่างกััน ก็เป็นตัแปรที่ทำให้เกิดการเข้าถึงและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างชัดเจน

3. ปัจจัยด้านนโยบาย (Geopolitics)

นโยบายของรัฐบาล เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการเพิ่มหรือลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ ยกตัวอย่างเช่น การมีนโยบายด้านการเปิดเสรีเทคโนโลยีทำให้มีการแข่งขันกันมากขึ้น ราคาสินค้าและบริการด้านสารสนเทศลดต่ำลง ส่งผลให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงสารสนเทศได้มากขึ้น

6.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีเก็บข้อมูลแบบสอบถามเป็นเครื่องมือ และใช้วิธีการฝากแบบสอบถามผ่านทางโรงเรียนให้เป็นผู้ดำเนินการแจกแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงไม่มีโอกาสสัมผัสกับนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามโดยตรง ดังนั้นเพื่อให้การวิจัยเกี่ยวกับ การเข้าถึงและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ควรได้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในส่วนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ทราบถึงสาเหตุ ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าถึงและการใช้งานเทคโนโลยี พร้อมทั้งแนวทางแก้ไข และมุมมองของนักเรียนควบคู่กันไป

2. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างเพียง 300 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ก็เป็นตัวแทนของนักเรียนในระดับมัธยมปลายในกรุงเทพมหานครเท่านั้น หากมีการขยายกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น หรือขยายกลุ่มตัวอย่างให้เป็นนักเรียนระดับมัธยมปลายทั่วประเทศ อาจได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างมาก ในการที่จะลดช่องว่างและความแตกต่างทาง การเข้าถึงเทคโนโลยีและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีของเด็กไทย